

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இந்தச் சட்டத்திற்கு உயிர் கொடுக்கத் தயார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் சிரஞ்சீவிச் சட்டமாகவே ஆகிவிடும். டெம்பரரிமாக உயிர் கொடுக்கவில்லை. நிரந்தரமாக இந்தச் சட்டம் அமலில் இருக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். ஆகையினால் இந்தச் சட்டமுன் வடிவை எல்லோரும் ஆதரிக்கின்ற காரணத்தினால் இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: "தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்கள் கட்டுப்பாடு, கேட்டுப் பெறுதல் குறித்த (தற்காலிக அதிகாரங்கள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 11/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(இ) மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 13/1979)'. திருவாளர்கள் மு. அம்பிகாபதி, இரா. கிருஷ்ணன், சோ. அழகர் சாமி, கூத்தக்குடி ச. சண்முகம், செ. சிவசாமி, பொ. உத்திராபதி ஆகியோர் அவசரச் சட்டத்தை நிராகரிக்கும் தீர்மானம் பற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. மு. அம்பிகாபதி அவர்கள் முன்மொழிவார்கள்.

1979 மார்ச் 9]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்:

“ ஆளுநர் அவர்களால் 30-9-1978 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற, தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (இரண்டாவது திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 13/1978) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது ”.

THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill, 1979* (Legislative Assembly Bill 13 of 1979) be taken into consideration.

The cases of illicit distillation and sale of intoxicating liquors and drugs, it was found, were on the increase every year. It had therefore become necessary to take immediate action to enforce prohibition vigorously and to award deterrent punishment for the offenders.

To achieve the above object, and as the State Legislature was not in session then, the Tamil Nadu Prohibition (Second Amendment) Ordinance, 1978 (Tamil Nadu Ordinance 13 of 1978) was promulgated by the Governor of Tamil Nadu on the 30th September 1978.

Section 4-A of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937) provides punishment for being found in a state of intoxication. As per the said section as amended by the Tamil Nadu Ordinance 13 of 1978, whoever is found in a state of intoxication in any public place and whoever not having been permitted to consume any liquor or intoxicating drug in pursuance of this Act, is found in a state of intoxication in any private place shall be punished with rigorous imprisonment, which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both.

In the light of the experience gained in the working of the Tamil Nadu Prohibition (Second Amendment) Ordinance, 1978, it is found that the Prohibition policy of the Government cannot be fully implemented unless a deterrent punishment is provided for offences under Section 4-A of the Act. Accordingly section 4-A of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act, of 1937) has been amended to provide for higher penalty namely rigorous imprisonment for a term which may extend to three years and with fine which may extend to three thousand rupees. Minimum punishment has also been provided for offences under Section 4-A.

Sir, I now request the House to accept the motion.

*1979 பிப்ரவரி 22-ந் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

[1979 மார்ச் 9]

[பிற்பகல் 12-30]

THIRU A. RAHMANKHAN : Sir, I move the following amendment:—

“That the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill, 1979 (L.A. Bill No. 13 of 1979) be referred to a Select Committee of the House consisting of Members (List of members will be given later) with instructions to report to the House before 22nd March 1979”.

The amendment was duly seconded.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதேபோல் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் தந்திருப்பதால் பேரவை விதி 77(1)-ன் கீழ் தள்ளப்படுகிறது.

THIRU K. SUPPU : Sir, I move the following amendment :—

“That the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill, 1979 (L.A. Bill No. 13 of 1979) be circulated for eliciting public opinion”.

The amendment was duly seconded.

*திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மது விலக்கு அவசரச் சட்டத்தின்மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் கடும் கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்களை மட்டும் அல்ல, இந்த மதுவிலக்கு அவசரச் சட்டத்தையே வாபஸ் வாங்க வேண்டும், திரும்பப் பெற வேண்டுமென்ற அளவுக்கு வலியுறுத்திப் பேசுவதற்கு முன் வருகிறேன். காரணம், இந்திய நாட்டில் தமிழகத்திலேயும் குஜராத் திலேயும்தான் இது ஏதோ பெரிய விஷயமாகக் கருதப்படுகிறது, சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு, குறிப்பாக, சட்டமன்றம் கூடுகின்ற காலத்திலே இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அதை விவாதித்து அது தேவையா, தேவை இல்லையா என்பதைப் பற்றிக்கூட கருத்தை அறியாமல் அவசரமாக ஏதோ குடி முழுகிப் போகிற மாதிரி மிகுந்த அவசரத்தோடு முதல் முறை குடித்தால் 6 மாதம் சிறை தண்டனை, அடுத்த முறை குடித்தால் ஒரு வருஷம் சிறை தண்டனை. அடுத்த முறை குடித்தால் 2 வருஷம் தண்டனை, அடுத்த முறை குடித்தால் நாடு கடத்தல், இதுசரியா? இரவு நேரத்திலே கதவைத் தட்டித் திறந்து பிடித்தால் தவறு கிடையாது என்ற விளக்கங்களை எல்லாம் சொல்லி, யார் வீட்டை வேண்டுமானாலும், யார் வீட்டு கதவுகளை வேண்டுமானாலும் தட்டுவோம் என்று சொல்லி ‘என் வீட்டுக் கதவைத் தட்டிய கள்வன் யார்’ என்று கேட்டே, தட்டிய கையையுடையவன் யானே என்று கையை வெட்டிக் கொண்டானே பொற்கைப் பாண்டியன், அவன் பிறந்த நாட்டில், யார் கதவை வேண்டுமானாலும் இரவில் தட்டுவோம்,

[1979 மார்ச் 9] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

பிடிப்போம் என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது, தேவையில்லாதது, அவசியமில்லாதது. சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒவ்வாத இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நாங்கள் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறோம். குறிப்பாக ஒரு மூடிய ஆலையைத் திறப்பதற்கு அவசரச் சட்டம் வருவதில்லை, படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் வீட்டில் படுத்திருக்கிறானே அவனைத்தேடி 'அப்பா உனக்கு வேலை அளிக்கப்போகிறது இந்த அரசு' என்று சொல்வதற்கு அவசரச் சட்டம் வரவில்லை. ஆலையைக் கதவடைத்து ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகளைப் பட்டினி போடுகிற முதலாளியை சிறையில் போட அவசரச் சட்டம் வரவில்லை. ஆனால் அவசரச் சட்டம் எதற்கு? தொழிலாளி வேலை நிறுத்தம் செய்தால் 6 மாதம், தூண்டிவிட்டால் 6 மாதம், அதற்கு ஆதரவு கொடுத்தால் 6 மாதம். எல்லாமே 6 மாதம்தானா?

கொஞ்சம் கூட இதிலே குறைவே கிடையாதா? அதேபோல இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இன்றைக்கு மதுவிலக்கு சட்டம் என்று கூறி ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள்.

எங்கள் அருமைத் தலைவர் கேரள முதல்வர் வாசுதேவன் நாயர், அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாது, மத்திய அரசு சொன்னால் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம் என்று தெரிவித்து விட்டார். தமிழகத்தின் எல்லையில் 25 மைலுக்குத் தள்ளுபடி செய்யும்படி இந்த அரசாங்கம் கேட்டது. அதைக்கூட முடியாது என்று மறுத்துவிட்டார். காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலிருக்கும் ஆந்திராவிலேயே அதன் முதல்வர் சென்னா ரெட்டி மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுல் நடத்த முடியாது என்று கூறிவிட்டார். மேற்கு வங்கத்திலே அதன் முதல்வர் தோழர் ஜோதிபாசு மத்திய அரசு கூறிய வார்த்தையைப் பரிசீலிப்பதற்கு எங்களுக்கு நேரம் கிடையாது, எங்களுக்கு மதுவிலக்கு தவிர வேறு வேலை இருக்கிறது என்று தெரிவித்து விட்டார். இன்று மத்திய அமைச்சரவையில் ஆளுகின்ற ஜனதா கட்சி ஆட்சியிலிருக்கிற பீகார், உத்தரபிரதேசம் போன்ற இடங்களில் தாராளமாக அது அமுலில் இருக்கிறது. பாண்டிச்சேரியில் மதுவிலக்கு என்று சொல்ல முடியுமா? அந்தக் கட்சியையே இல்லாமல் செய்து விடுவார்கள். மது விலக்கு என்பது சமூகப் பிரச்னை. குடிப்பழக்கம் வேறு, குடிப்பது வேறு. ஹேபிச்சுவல் டிரிங் வேறு. அக்கேஷனல் டிரிங் வேறு. இரண்டும் மாறுபட்டது.

திரு. முகிரிப்புத்தன் (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) :
தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் ஹேபிச்சுவல் டிரிங் விரும்புகிறாரா? அக்கேஷனல் டிரிங் விரும்புகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1979 மார்ச் 9]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : விளக்குகிறேன் இருங்கள், தனிப் பட்ட முறையில் சொந்த விருப்பு வெறுப்பு கிடையாது. குடிப் பழக்கம் என்பது பொதுவாக கெட்ட பழக்கம்தான். குடிப் பழக்கத்தை விட்டு விட பிரச்சாரம் செய்யுங்கள். மக்கள் மனதை மாற்றி அதனைத் தீர்க்க வேண்டும். கட்டாயப்படுத்தி குடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லக் கூடாது. அக்கேஷனல் டிரிங் என்பது எப்போதாவது குடிப்பது. ஹேபிச்சவல் டிரிங் என்பது அந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாவது. அது மிகவும் கொடியது தான். அப்படி குடிப்பவன் குடும்பமும் உருப்படாதது என்பதும் தெரிந்ததுதான். ஆனால் குடிப்பவனை 6 மாதம், 1 வருஷம் என்று சிறையில் போட்டு தண்டனை கொடுத்து விட்டால்—அந்தப் பழக்கத்தை அவன் நிறுத்தி விடுவானா? அவனுடைய மனைவி குழந்தைகள் அல்லவா நிற்கதியாய் நிற்பார்கள்? மேலை நாடுகளில் கூட—அங்கே மனைவி கணவன் இருவருமே குடிப்பார்கள். மாலை நேரத்தில் டின்னர் சாப்பிட்டு விட்டு வந்து லைட் டிரிங்ஸ் வீட்டிலே குடிப்பார்கள். அதிலே ஆல்கஹால் கன்டென்ட்ஸ் குறைவு. அதனால் ஆபத்து ஒன்றும் இல்லை. சோவியத் நாட்டில் விழாக்காலங்களில் கடைகளுக்கு விடுமுறை அளிக்கப்படுகிறது. மதுவில் மயக்கப் பொருள் குறைப்பு. இப்படிப் பல்வேறு வழிகளில் மதுவை விலக்குவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று யோசனை செய்து பிரச்சாரம் மூலம் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். மதுவிலக்கால் மட்டுமே கடந்த 5 ஆண்டில் 582 கோடி ரூபாய் வருவாய் இழப்பு என்று 7-வது நிதிக்கமிஷனுக்கு அளிக்கப்பட்ட குறிப்பில் உள்ளது. மத்திய அரசிடம் கேட்டோம். அவர்கள் தர மறுக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இதைக் கூறிக் கொண்டு 2 கோடி ரூபாய்க்கு தேங்காய், புளி (புளி கிடையாதா? தவறாகச் சொல்லிவிட்டேன் அடுத்து போடுவீர்கள்.) தீப்பெட்டி இவைகளுக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. தேங்காய், சட்னி செய்யப்படும் பொருள், வரி சமையலறைக்குப் போய் புகுந்திருக்கிறது. சினிமாத்துறையில் எண்டர்டெயின் மெண்ட் வரியிலே 9 கோடி லாஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் பாயின்ட் என்ன வென்று சொன்னால் எண்டர்டெயின் மெண்ட் லாஸை விட்டு விட்டார்கள். தேங்காயை எடுத்துக் கொண்டு, தீப்பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு வரிபோடுகிறார்கள். தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை அது ஒரு குடிசைத் தொழில் அதற்குப் போய் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே 90 சதவீதம் சிவகாசி தீப்பெட்டி என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக, மதுவிலக்குக் கொள்கையை நிறைவேற்ற முடியாது என்பதைத் தெளிவாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் பதநீர் குடிக்கிறார்கள். பதநீருக்கு லைசன்ஸும் கொடுக்கப்படுகிறது. பதநீர் — லைசன்ஸ்பெற்ற பதநீர் குடித்துவிட்டு ஒரு தொழிலாளி திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறான். அவனைப் பிடித்து போலீசார் அவன் வாயை ஊதச் சொல்லிப் பார்க்கிறார்கள். இது என்ன வேலை? வாயை ஊதிப் பார்க்கிற வேலை? அவன் குடித்து இரண்டு மணி நேரம் ஆகியிருக்கும்.

1979 மார்ச் 9] [திரு. (ம. அம்பிகாபதி]

ஆனாலும் அவன் வாயிலிருந்து ஆல்கறால் நெடி வருகிறதாம், ஊதிக் கண்டு பிடித்து விட்டார்களாம். போலீசுக்கு இதுதான் வேலையா? ஏதோ புதுக் கருவி கூட கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கோயம்புத்தூரில் பதநீர் எடுக்க லைசன்ஸ் கொடுத்து விட்டு, பதநீர் எடுத்துவிட்டான் என்று போய் அவனைக் கைது செய்வதா? உங்களுக்குத் தொழிலா ளர்களைப்பற்றி கவலை கிடையாதா? பல லட்சம் மது மரத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

[பிற்பகல் 12-40]

அவசரமாகச் சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள்? என்ன அவசரம் இதற்கு? அவசரமாக ஆட்சியைவிட்டு போய்விடுவீர்கள் என்ற பயமா? அவசரச் சட்டத்தால் இப்போது போலீசுக்கும் தொல்லை. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எந்தவிதமான மாற்றமும் கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பு கிடையாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏதோ பேசினோம் என்பதற்காக மாற்றுக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டியது இல்லை. உண்மையான நிலையை, நாட்டிலே இருக்கும் நிலையை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. குடிசைத் தொழில் வையுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். சில பேர் குடிசைத் தொழிலாக இதை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதிலே எத்தனையோ பேர் வேலையில் இருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான பேர் வேலை கேட்டுக்கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறபோது, அவர்கள் இந்த வேலையையாவது செய்து கொண்டு இருக்கிறார்களே, அதிலே என்ன தவறு என்று கேட்க எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. இது தவறா? உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். ஏ என்பவர் வீட்டிலே புகுந்து பி என்பவர் திருடுகிறான். ஏ புகார் கொடுக்கிறான், பிஐ பிடியுங்கள், தண்டனை கொடுங்கள். ஏ என்பவர் பி என்பவனை குத்துகிறான். பி காயம் அடைகிறான். எனவே, ஏ வை கைது செய்யுங்கள். ஆனால் ஏ குடித்ததால் பிக்கு என்ன வந்தது? இது கான்ஸ்டிடியூஷனல் ரைட்டுக்கு விரோதமானது. அதைச் சாப்பிட்டால் தான் சில பேருக்கு சக்தி பிறக்கிறது. என்னுடைய நண்பர், என்னோடு சோவியத் யூனியனுக்கு வந்தவர், அரசின் ஆஸ்தான கவிஞர் கண்ணதாசனுக்கு சாப்பிட்டால்தான் கவிதை பிறக்கும், நல்ல எழுத்தாளர் என் நண்பர், ஜெயகாந்தன் அவருக்கு சாப்பிட்டால் தான் எழுத முடியும். நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அது தவறாகுமோ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் குறிப்பிடுகிற நபர்கள் இங்கே இல்லை. தாங்கள் தெரிவிக்கிற கருத்தை மறுக்க அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை. அது இருந்தால் தான் அவர்களுக்கு எழுத வரும் என்று தாங்கள் எப்படி அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, அந்தப் பிரச்சனையை இழுக்கவேண்டாம். மொத்தமாகச் சொல்லுங்கள்.

[1979 மார்ச் 9]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : நான் அவர் பக்கத்திலேயே இருந்ததால் சொல்கிறேன். அவர் எனக்கு நெருங்கிய நண்பர். அவர் நான் சொன்னதை மறுக்க மாட்டார். எனவே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது என்பது ஆளுங்கட்சிக்கே எதிரானது. உங்கள் ஆட்சிக்கு எதிரானது, இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் வாபஸ் பெறுவது என்பது உங்களுக்கு பாதுகாப்பு. லட்சக்கணக்கான மது மரத் தொழிலாளர்கள் உங்களுக்கு எதிராக கிளர்ந்து எழுவார்கள். லட்சக்கணக்கான மது மரத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வேலை இழந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு அகில இந்திய மது மரத்தொழிலாளர்கள் சங்கம் என்று அமைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாடு முழுவதும் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி நடத்தப் போவதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே கூட வீதிக்கு வீதி உப்பு சத்தியாகிரகம் நடத்தியது போல மரத்தில் ஏறிகளனை இறக்குவோம் என்று போராட்டம் நடந்தாலும் நடக்கலாம் என்பதை மிகவும் எச்சரிக்கையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, மது விலக்குச் சட்டத் திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்பதை நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும், அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது, அதைத் திரும்பப்பெறவேண்டும் என்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் எச்சரிக்கை செய்து முடிக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1937-ம் ஆண்டு மது விலக்குச் சட்டத்திற்கு இந்த அரசு சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து ஒரு மசோதாவாக இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தச் சட்டத்தை வன்மையாகக் கண்டித்தாலும், அதே நேரத்தில் அண்ணா வழி நின்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மது விலக்குக் கொள்கையை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறது. இந்தச் சட்டம் ஒரு பயங்கரச் சட்டமாக, பயங்கரமான பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய சட்டமாக ஒரு கருப்புச் சட்டமாக, இந்த அரசு பெற்றெடுத்த அபாயகரமான அசுரக் குழந்தையாக இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அருமை நண்பர் அம்பிகாபதி அவர்கள் எடுத்துச்சொல்லியதைப்போல் சட்டமன்றப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய இந்த அவையில் அந்த முடிவுகள் எடுத்து இருக்கவேண்டும். ஆனால் நம் முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சபைக்கு வெளியே இது குறித்து இன்னின்ன சட்டம் வர இருக்கின்றன, அது இன்னின்ன செக்ஷன்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும், தண்டனை இப்படி இருக்கும் என்று சொல்லி, சில சாராய சாம்ராஜ்யங்களைக் கட்டிக்காக்க சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

1979 மார்ச் 9] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு சில காரணங்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. அதிலே தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் காரணங்கள்—ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்சில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் It is also proposed to enforce prohibition rigorously so as to award deterrent punishment to offenders and to empower the courts to order the removal of persons convicted for certain specified offences என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆக, இந்த மதுவிலக்கு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்காகச் சொல்லப்பட்ட முதல் காரணம் மதுவிலக்கை தீவிரப் படுத்துவது. இந்த அரசு உள்ளபடியே மதுவிலக்கை தீவிரப் படுத்தி இருக்கிறதா? நான் கேட்கிறேன். மதுவிலக்கை அமுலாக்குவதில் இந்த அரசுக்கு மனப்பூர்வமான நம்பிக்கை இருக்கிறதா? அப்படியானால், ஆஸ்தான கவிஞர் மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துகிறாரா? சிறு சேமிப்புத் திட்டத் தலைவர் மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துகிறாரா? வக்ஃப் போர்டு தலைவர் மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துகிறாரா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும் போது தனிப்பட்டவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லி, அவர்களுடைய பதவிப் பெயர்களைச் சொல்லி, அவர் அமுல்படுத்துகிறாரா, இவர் அமுல்படுத்துகிறாரா என்று பெயர்களைச் சொல்கிறார். ஆஸ்தான கவிஞர் என்கிறார். திட்ட கமிஷன் தலைவர் என்கிறார். அவர்கள் அமுல் நடத்துகிறார்களா என்று அவர்கள் சொல்லுவதிலிருந்து அவர்கள் எல்லாம் குடிக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அதற்கு ஆதாரம் வைத்திருக்கிறாரா?

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் பெயர்களைச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக இருக்கிற பிரச்சனைகளைப்பற்றி நீங்கள் நன்றாகப் பேசுங்கள். குறிப்பிட்ட நபர்களைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம்; பொதுவாக சொல்லுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நான் பொதுவாகவே சொல்கிறேன். ஆக, இந்த அரசுக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நம்பிக்கை இல்லை என்பதை சில ஆதாரங்கள் மூலம் சொல்கிறேன்; ஆனால் இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தயாராக இல்லை.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1979 மார்ச் 9]

இந்தச் சட்டத்திலே இன்னொரு காரணத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'டு அவார்டு டெட்டரன்ட் பனிஷ்மென்ட், மது சம்பந்தமான குற்றங்கள் செய்கிறவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை வழங்கப்படுவது பற்றி ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்' பகுதியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

குடிப்பதை இந்த அரசு தப்பு என்று சொல்லவில்லை. அரசு பெர்மிட் இல்லாமல், அனுமதி இல்லாமல் குடிப்பதை தப்பு என்று சொல்கிறது. திருடுவதற்கு ஒரு சர்க்கார் பெர்மிட் வழங்கவில்லை; கொள்ளையடிப்பதற்கு ஒரு சர்க்கார் பெர்மிட் வழங்கவில்லை; கொலை செய்வதற்கு ஒரு சர்க்கார் பெர்மிட் வழங்கவில்லை. ஆனால் சில காரியங்களை முன்னிட்டு குடிப்பதற்கு மட்டும் பெர்மிட் வழங்குகிறது. இந்தியன் பீனல் கோடு சட்டத்தின்படி கடுமையான குற்றத்தைப் போல இந்த மதுவிலக்குக் குற்றம் அல்ல என்று அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆகையால் இந்த குற்றம் சமூகத்தில் நடைபெறுகின்ற ஒரு 'சோஷியல் ஈவில்' தான். அதற்கு இவ்வளவு பெரிய தண்டனை வழங்குவது சரியல்ல.

அதுமட்டுமல்ல. இப்படி கடுமையான தண்டனை வழங்குவதன் மூலம் ஒழுக்கத்தை வளர்த்திட முடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் கடுமையான தண்டனை மூலம் தான் ஒழுக்கம் வளர்க்கப்படும் என்றால், நம்முடைய தாய்மார்களிலே பெரும்பாலோர் கற்புக்கரசிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கற்புக்கரசிகளாக இருப்பது சட்டத்தின் கடுமையினாலா; இல்லை. அது சமூக ஒழுக்கம்; அதைப்போல மதுவிலக்குக் குற்றங்களை கடுமையான தண்டனைகளால் பயங்கரமான சட்டங்களால் தடுத்துவிட முடியும் என்பது தவறு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சினிமாவில் நடிக்கும்போது சொல்லார்கள் திருடனாக இருந்துதான் திருடனைப் பிடிக்க முடியும் என்று. இந்த மதுவிலக்கு சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு சரத்துக்களைப் பார்த்தால், ஒரு சர்வாதிகார நாட்டிலே கூட இருக்க முடியாத கடுமையான சரத்துக்களாக, மனிதாபிமானத் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்ட சரத்துக்களாக குற்றங்களை மேலும் மேலும் உருவாக்கக்கூடிய சரத்துக்களாக இருக்கின்றன.

இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான இன்னொரு காரணத்தையும் 'ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸில்' சொல்லியிருக்கிறார்கள். "ரிமுவல் ஆப் பர்சன்ஸ்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குற்றத்தை யார் செய்தாலும் அவரை ஒரு ஊரிலிருந்து அடுத்த ஊருக்கு விரட்டிவிடுவது. அப்படிச் செய்வதனால் மது குற்றவாளி திருந்திவிடுவானா? இது உள்ளபடியே வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஒரு ஊரிலிருந்து அடுத்த ஊருக்கு

1979 மார்ச் 9] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அனுப்பிவிட்டால், அங்கே என்ன செய்கிறார்களோ அதைத்தான் செய்வார்கள். திருடுகிறவன் திருடுவான்; குடிப்பவன் குடிப்பான். ஊர் விட்டு ஊர் மாற்றினால் திருந்தி விடுவான் என்பது சரியான வாதம் அல்ல.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு வேடிக்கை. இதிலே இரண்டு விதமான தண்டனை. பொது ஊழியருக்கு ஒரு தண்டனை; பொது ஊழியர் அல்லாதவருக்கு ஒரு தண்டனை. பொது ஊழியருக்கு அதிக தண்டனை; பொது ஊழியர் அல்லாதவருக்கு குறைந்த தண்டனை. அப்படியானால் இந்த பப்ளிக் சர்வென்ட் யார் என்று பார்த்தால், இந்தியன் பீனல் கோடு 21வது செக்ஷன் படி முதலமைச்சர் பப்ளிக் சர்வென்ட், அமைச்சர்கள் பப்ளிக் சர்வென்ட் எம். எல். ஏ. பப்ளிக் சர்வென்ட், எம். எல். சி. பப்ளிக் சர்வென்ட், எம். சி. பப்ளிக் சர்வென்ட் நீதி மன்றத்திலே இருக்கிற ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜ் பப்ளிக் சர்வென்ட், பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் பப்ளிக் சர்வென்ட், கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர் பப்ளிக் சர்வென்ட், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் பப்ளிக் சர்வென்ட், இதைப் போல எவ்வளவோ இருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-50]

ஆனால் புரட்சிகரமான இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டத்தில் இவர்களை பொது ஊழியர்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்களா என்றால் அவர்கள் மிகச் சௌகரியமாக மந்திரி பொது ஊழியர்கள் என்று குறிப்பிடவில்லை. மாறாக பப்ளிக் சர்வென்ட்ஸ் என்றால் போலீஸ் அதிகாரி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது புரொகிபிஷன் ஆபீசர் or any other officer of the State Government exercising any of the powers or authority or any of the duties under this Act என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டத்தின் மூலமாக மதுவிலக்கை அமல் நடத்துகின்ற வகையில், எல்லோரையும் சொல்லாமல் ஒரு சிலரை மட்டும் தான் பொது ஊழியர்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற அந்தப் பொது ஊழியர்களுக்கு மட்டும் தான், அவர்கள் தவறு செய்கின்றபோது அதிகமான தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இந்த சட்டத்தை போலீஸ் கமிஷனர் மீறினால் அவருக்கு தண்டனை உண்டு. ஆனால் கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர் மீறினால் அவருக்கு தண்டனை கிடையாது. இந்தக் குற்றத்தை கலெக்டர் செய்தால் அவருக்கு தண்டனை உண்டு. ஆனால் ஹைக்கோர்ட், ஜட்ஜ் செய்தால் அவருக்கு தண்டனை கிடையாது. ஏன் இந்த வித்தியாசம்?

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வியாசர் பாடியிலே பேசுகிறபோது சொன்னார்கள், அதாவது மதுவிலக்கு சட்டம் வருகிறது. அதன்படி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களோ மற்றும் யாராக இருந்தாலும் சரி தவறு செய்தால் அவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை கிடைக்கும் என்றார். கடுமையான

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1979 மார்ச் 9]

தண்டனை விதிக்கப்படும் என்றும் அதாவது ஓராண்டுக் காலம் சிறைத் தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றையதினம் யாரையோ காப்பாற்றுவதற்காக அந்தச் சட்டம் இவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையான நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் மூலமாக இந்த அவையின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இண்டியன் பீனல் கோடிலே ஒன்றிருக்கிறது. அதாவது எவ்வளவு பெரிய தவறுகள் செய்திருந்தாலும் சில நேரங்களில் சில சூழ்நிலைமைகளின் காரணமாகத் தவறு செய்வதால் அவர்களுக்கு மன்னிப்பு அளிக்கின்ற நடைமுறை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ப்ரொபேஷன் ஆக்ட் என்பதே அது. ஆனால் இந்த மது சம்பந்தமான குற்றத்தைச் செய்தால் இவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற பிரிவு 4 ஏயின்படி மன்னிப்பு வழங்குகின்ற சூழ்நிலை இல்லை. அதாவது மது அருந்துவதைகுலத் தொழிலாகவோ, அல்லது குடிசைத் தொழிலாகவோ, கொள்ளாமல் ஏதோ சில கூடா ஒழுக்கத்தின் காரணமாக ஒரு சில நேரங்களில் சிலர் தவறுகள் செய்துவிடலாம். ஆனால் அவர்களுக்குக் கூட இந்த சட்டத்தின் பிரகாரம் மன்னிப்பு கிடையாது. இண்டியன் பீனல் கோடிலே, திருடு, கொலை இதுபோன்ற கடுமையான குற்றங்களைச் செய்திருந்தாலும் கூட மன்னிப்பு வழங்குகின்ற வகையில் ப்ரொபேஷன் ஆக்ட் இருக்கிறது. அந்த இண்டியன் பீனலிலே குறிப்பிடப்படுவதையே இவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்து மாற்றுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்றால் சட்டம் என்கையில் என்று சொல்கிறார்கள்.

அடுத்து கான்ஸ்பிராசி என்ற ஒரு பிரிவைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த கான்ஸ்பிராசியின் மூலமாக தனக்குப் பிடிக்காதவர்களை பழிவாங்கிக் கொள்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதாவது இரண்டு மூன்று பேர் சேர்ந்து சாராயம் காய்ச்சுகின்ற வகையிலே ஒரு அச்சம்வெண்ட செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ற அடிப்படையிலே கூட அவர்களைக் கைது செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றது. இதெல்லாம் எந்தப் பின்னணியிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்திரா நகர் கொலை வழக்கு பற்றி நான் சொன்னேன் ஆனால் இந்திரா கொலை வழக்கென்று என் மீதே 307 என்ற பிரிவின் கீழ் வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. இண்டியன் பீனல் கோடு பிரகாரம் onus of proof lies on prosecution.

ஒருவர் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னால் அந்தக் குற்றச்சாட்டை யார் சொல்லுகிறார்களோ அவர்கள்தான் அவரைக் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்க வேண்டும். இது முன்பு இருந்த முறை. ஆனால் நீங்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற புரட்சி

1979 மார்ச் 9]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கரமான சட்டத்திலே குற்றத்திலே சம்பந்தப்பட்டவர்தான் தான் நிரபராதி என்று நிரூபிக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தியாவின் நீதித்துறை வரலாற்றிலேயே இப்படி ஒரு சட்டம் வந்ததில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் ஒரு இடத்திலே போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் அல்லது குடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது முன்பெல்லாம் மகஜர் கொடுக்கின்ற நிலை இருந்தது. இப்போது அந்த முறையும் இல்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் இன்னும் சில பிரிவுகளை உங்கள் மூலமாக இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதாவது ஒருவர் ஒரு சைக்கிள் கடை வைத்திருக்கிறார், அவரிடமிருந்து நான்கு இடங்களுக்கு சிலர் வாடகைக்கு சைக்கிள்களை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அப்படிப் போகின்றவர்களில் ஒருவர் சைக்கிளிலே சாராயத்தைக் கடத்திச் செல்கிறார், என்றால் அவர்மீது வழக்கு போடுவது மட்டுமல்லாமல் அவருக்கு சைக்கிள் வாடகைக்கு கொடுத்த சைக்கிள் கடைக்காரர்மீதும் வழக்குப் போடப்படுகின்ற சூழ்நிலை இப்போது இருக்கின்றது. அதாவது ட்யூ கேர் அண்ட் காஷன் அந்த சைக்கிள் கடைக்காரருக்கு இல்லை என்று அதாவது தன்னிடமிருந்து சைக்கிளை வாடகைக்கு எடுத்துச் செல்கிறவர்கள் எங்கெங்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள் என்று கவனிக்க வேண்டுமாம். அவ்வாறு கவனிக்கவில்லை என்ற வகையிலே அந்த சைக்கிள் கடைக்காரர் மீதும் வழக்கு போடப்படுகிறது. இந்த மாதிரி நிலைகள் எல்லாம் நடைமுறையிலே சாத்தியமா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அதோடு இன்னொரு குற்றச்சாட்டையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களது மரியாதைக்குரிய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் தொடர்ந்து அவர்களது கடிதங்கள் மூலம் ஒரு விளக்கம் கேட்டார்கள். அரசாங்க அதிகாரி குடித்தால் முதல் தடவை செய்த குற்றத்திற்காக ஒரு ஆண்டுத் தண்டனை அல்லது ஆறு மாதத் தண்டனை. இரண்டாவது முறை அதே குற்றத்தைச் செய்தால் அவர்களுக்கு மூன்றாண்டு தண்டனை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வியாசரப்பாடியில் அறிவித்தார்கள். ஆனால் சட்டத்தில் அரசாங்க அதிகாரிகள் என்பதற்கான வியாக்கியானம், விளக்கம், மதுவிலக்கு சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மட்டும் என்றிருக்க காரணம் என்ன என்ற கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அமைச்சரை வைத்துக் கொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வியாசரப்பாடியில் நடைபெற்ற விழாவில், அமைச்சர்கள் குடித்தால் ஒரு ஆண்டுத் தண்டனை. இரண்டாவது முறை அதே குற்றத்தைச் செய்தால் மூன்றாண்டு தண்டனை என்று வெளிப்படையாக அறிவித்தார்கள். அந்தச் சிறப்பு அம்சம் அவசரச் சட்டத்தில் இடம் பெறாததற்குக் காரணம் என்ன என்றும், அரசாங்க அதிகாரிகள் குடித்து விட்டு தவறு செய்தால் அவர்கள் வேலையில் இருக்க முடியாது, பிறகு வேலையில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் என்றால் எப்படி அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ள

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1979 மார்ச் 9]

முடியும் என்ற கேள்வியையும் கேட்டார்கள். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ள நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பூட்டுச் சான் யை திருடனிடம் தரமாட்டேன் என்று அது போன்ற கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன் என்று ஜனநாயக முறையில் விளக்கம் சொன்னார்கள். உங்கள் மூலம் ஒன்றை மட்டும் கூறி விட்டு விடைபெறவிரும்புகிறேன். பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் ஜூடஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுதான் பழைய சட்டப்படி வழக்குகள் நடத்தி தீர்ப்புகள் வழங்கினார்கள். நிறைய வழக்குகள் தீர்க்கப் பட்டன. பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் சப் டிவிஷனல் ஜூடஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் தான் இன்று இந்த வழக்குகளை எல்லாம் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இன்று மதுவிலக்குச் சட்டம் காரணமாக எங்கும் லஞ்சம் தலைவிரித் தாடுகிறது. வழக்குகள் அதிகமாக ஆகியிருக்கின்றன. சிறைச் சாலைகளில் குற்றவாளிகளை வைத்து அவர்களை மெயின்டைன் செய்ய அதிகப்படியான செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆக, இந்தச் சட்டத்தை எப்படித்தயார் செய்து கொடுத்தார்கள் என்பது வேடிக்கையாயிருக்கிறது. அவசரச் சட்டத்தில் ஒரு வேடிக்கையான பிரிவைப் போட்டிருந்தார்கள். போதையோடு இருந்தால் அபராதத்தோடு விட்டுவிடலாம். போதை இல்லாமலிருந்தால் உள்ளே ஆறு மாதம். 4(ஏ), இது முன்னாள் நீதிபதி அவர்களுக்குத் தெரியும். நான் கூட இது பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். இந்தச் சட்டம் எப்படி வந்தது, யார் இதைத் தயாரித்துக் கொடுத்தார்கள் சட்ட இலாகாதானே. சட்ட இலாகா ஏன் இப்படிச் செய்தார்கள் என்று புரியவில்லை. போதையோடு இருந்தால் அபராதத்தோடு விட்டுவிடலாம். என்றால் போதையோடு இருப்பவர்களைக் காப்பாற்றுகிறீர்கள் என்று பொருளா? இப்படி ஒரு தவறான கோமாளித்தனமான சட்டமாக இது இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இந்தச் சட்டம் ஒரு கட்சியினருக்கு என்றில்லாது. உங்கள் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் அபாயகரமானது. காரணம் முதலமைச்சர் அவர்கள் உள்ளூர் கட்சிக்காரர்களை பழிவாங்கும் அபாயம் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. நாங்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஆதரிக்கிறோம், ஆனால் சட்டப் பிரிவு அபாயகரமானது. இச்சட்டப் பிரிவுகளைப் பார்க்கும்போது இட்லரின் சர்வாதிகார காலத்தில்கூட இல்லாத கொடுமையான சட்டமாக இருக்கிறது. இந்த அரசுக்கு மதுவிலக்கில் நம்பிக்கையிருந்தால் ஆளும் கட்சியாக பாண்டிச்சேரியில் இருந்தபோது இந்த அரசு அதைப் பின்பற்றியிருக்க வேண்டும். அண்ணா வழி நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் மெட்ராஸ்க்கு மட்டும் தான் அண்ணாவா, பாண்டிச்சேரிக்கு அண்ணா இல்லையா, இது ஒரு வேடிக்கையான அரசு இரட்டை இலை என்றால், மதராஸ்க்கு ஒரு அண்ணா, பாண்டிச்சேரிக்கு ஒரு அண்ணாவா. இரட்டை வேடம் போடுவதில் முதல்வர் அவர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். இங்கு அந்த இரட்டை வேடம் வேண்டாம் என்று கூறி எங்கள் கட்சி சார்பில் இதை ஏற்க மறுக்கிறேன்.

1979 மார்ச் 9]

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவசரச் சட்டத்தை மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் கடுமையாக கண்டனம் செய்வதோடு இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக வாபஸ் வாங்கவேண்டும், என்று வலியுறுத்தி கூற விரும்புகிறேன். பொது வாக ஒரு சட்டம் என்றால் அது மனிதர்களுக்குத் தேவையானதாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் 1937 ல் உருவாக்கப்பட்ட இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் முழுமையாக அமல் படுத்த முடியவில்லை என்று சொல்லும்போது, அது இந்த நாட்டில் வரவேற்கப்படுகிறதா என்பதை நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-00]

ஒரு மனிதனுக்கு காலுக்கு ஏற்ற செருப்புத்தான் இருக்க முடியும். செருப்புக்கேற்ற கால் இருக்க முடியாது, 40 ஆண்டுகளாக அமல் நடத்த முடியாத இந்தச்சட்டத்தை இப்போது கடுமையாக சட்டங்கள் மூலமாக எப்படி நிறைவேற்றப்போகிறார்கள் என்பதைத்தான் நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே இந்த சட்டத்தை வாபஸ் வாங்குவதற்கு தயங்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தினால் ஏழை எளிய மக்கள் தான் அதிகமாக பாதிக்கப்போகிறார்கள். இன்றைக்கு இது சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளில் 80 ஆயிரம் பேர்கள் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அலைந்து கொண்டிருப்பவர்கள் யார் என்று பார்க்கும்போது, அன்றாடம் உழைத்து வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இன்னல்களை ஏற்படுத்தி விட்டு நீங்கள் ஆட்சியில் நீடித்து இருக்கமுடியுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இச்சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அமைப்புக்களைப் பொறுத்தவரையில் burden of proof lies on the accused (''குற்றவாளியே நிரூபிக்க வேண்டும்'') என்று இருக்கிறது. குற்றஞ்சாட்டப் படுபவரே குற்றம்இல்லை என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்றிருப்பது, கிரிமினல் சட்டத்திற்கே புறம்பானது. இதைப்பற்றி சட்ட அமைச்சரைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. குற்றஞ்சாட்டப்படுபவர்களில் ஒன்பது குற்றவாளிகள் தண்டனையிலிருந்து தப்பிக் லாம். ஆனால், ஒரு நிரபராதி கூட தண்டிக்கப்படக் கூடாது என்பது தான் சட்டத்தின் நீதி. பொதுவாக கிரிமினல் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் benefit of doubt goes to the accused (''சந்தேகத்தின் பலன் குற்றவாளிக்கே'') என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் இங்கு நேர்மாராக இருக்கிறது. அந்த உணர்வுகளுக்கு இந்தச் சட்டம் புறம்பாக இருக்கிறது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரே, தான் குற்றவாளி அல்ல என்பதை நிரூபிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது நீதியின் உணர்வுகளுக்கே மாறானது என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1979 மார்ச் 9]

பொதுவாக இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய போலீஸ் அமைப்பு எந்த அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சட்டத்தில் A statement before the Police Officer is inadmissible "போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் வழங்கும் வாக்குமூலம் சட்டப்படி ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை". ஒரு போலீஸ் அதிகாரிக்கு முன்பாக கொடுக்கும் வாக்குமூலத்தை சட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்பது இன்றைக்கும் இருந்து வரக்கூடிய ஒரு அமைப்பு போலீஸ் காரர்கள் பொது மக்களுக்கு எப்போதும் விரோதமாக செயல்படுவார்கள் என்கின்ற உணர்வோடு தான் இவ்விதம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தோடு இன்றைக்கு தலைமை நீதி மன்றத்தின் நீதிபதி திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ண ஐயர் சொல்லியிருக்கிறார் 'Penal laws operated often against social justice and law enforcement officers were agents of adharma' "குற்றவியல் சட்டங்கள் சமூக நீதிக்கு முறணாக அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது. சட்டத்தை அமல் படுத்தும் அதிகாரிகள் அதர்மத்தின் ஏஜெண்டுகளாக இருக்கிறார்கள்.", அதர்மத்தின் ஏஜெண்டுகளாக இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிற போலீசாரிடம் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கு ஒப்படைக்கின்ற பொழுது, இது எந்த அளவுக்கு சாதாரண மக்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக அரசியல் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் equality before law எனால், இங்கு விருப்பு வெறுப்புக்கு தகுந்தவாறு ஒரே குற்றத்திற்கு இரண்டு விதமான தண்டனைகள் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே குற்றத்திற்கு இரண்டு விதமான தண்டனைகள் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது சட்டத்தினுடைய நோக்கமாகும். observation ம. ஹ. ஶர குற்ற இடம் பார்வை மகசர் தயார் செய்ய தங்கள் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்றபடி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாராவது போலீசுக்கு விரோதமாக பேசிவிட்டால், அவர்கள் மீது பேண்டுமென்றே ஏதாவது வழக்குகளை போடக்கூடிய நிலைமை இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது 'ப்ரஸம்ப்ஷன்' (அனுமானம்) என்ற அளவில், யாரையாவது பிடிக்கவில்லை என்றால், போலீசாரே, இவர் 'மது' சாப்பிட்டிருக்கிறார் என்று அவர்களுக்கு தோன்றினால் போதும் presumption of having consumed illicit liquor ஒருவர் 'அல்ஹால் கன்டென்ட்ஸ்' உள்ள ஏதாவது மருந்துகள் சாப்பிட்டிருந்தாலும் கூட, 'இவர் 'இல்லிஸ்ட்ரிக்யர்', சாப்பிட்டிருக்கிறார் என்று அனுமானம் செய்ய வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1979 மார்ச் 9] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை முறையாக அமுல்படுத்த முடியாது. இது வருப்பு வெறுப்பிற்கு தகுந்தாற் போல்தான் அமுல்படுத்தக்கூடிய — ஒரு நிலைமை ஏற்படும். எனவே, இதை கடுமையாக எதிர்க்கிறேன்

அத்தோடு, சாதாரணமாக புரோபேஷனரி அபெண்டர்ஸ்' (முதல் குற்றவாளிக்கு) சட்டத்திலே வதிவலக்கு இருக்கிறது அதாவது, முதல் முறையாக ஒருவர் ஏதோ தெரியாத் தனமாக தவறு செய்து விட்டால், அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு இருக்கிறது மன்னிப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டத்திலே வதி இருக்கிறது. ஆனால், இங்கே அந்த விதி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டம் எப்படி சரியாக இருக்க முடியும்?

திரு. பி.எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, புரோபேஷன் ஆப் அபெண்டர்ஸ் ஆக்ட் பற்றி நண்பர் கிருஷ்ணன் அவர்களும், மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். பிகமி, ரேப் போன்றவைகளுக்கு கிடையாது. இந்த அப்பென்சை ஒரு முறைதான் செய்வார்கள். அதைப் போலத் தான் கொலை' செய்வதும். ஆனால், 'தெப்ட்' என்றால், திருந்தி விடுவார்கள் என்று அதற்கு மன்னிப்பு உண்டு. ஆனால், கொலைக்கு அப்படி அல்ல. புரோகிபிஷனுக்கு இது பொருந்தாது.

திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, இப்போதுள்ள சட்டத்திலேகூட 24 வயதிற்கு கீழே உள்ளவர்கள், இதைப்போல ஏதாவது குற்றம் செய்தால், இந்த புரோபேஷன் ஆப் அப்பெண்டர்ஸ் ஆக்ட் சட்டத்திலே அவர்களுக்கு மன்னிப்பு கொடுக்க ஒரு புரோவிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 24 வயதிற்கு மேலே என்று சொன்னால்தான் .

திரு. பி.எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வது புரோபேஷன் ஆப் அப்பெண்டர்ஸ் ஆக்ட், 'பிகமி' 'ரேப்' 'கொலை' ஒருமுறை செய்தாலும், இதற்குப் பொருந்தாது. புரோகிபிஷனுக்கும் பொருந்தாது.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, ஒருவர் 'ரேப்' ஒரு முறை செய்வான். குடிப்பது அப்படி அல்ல.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பி.எச். பாண்டியன் ஒரு வழக்கறிஞர். அவர்களுக்கு ஒரு விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

52. B(2) where the offender referred to in sub-section (1) is under twenty four years of age, the Court may make a supervision order directing that such offender shall be under the supervision

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1979 மார்ச் 9]

of such probation officer appointed under the probation of offenders Act, 1953 (Central Act 20 of 1958) as may be named in the order during the period specified therein and imposing such other conditions for securing such supervision as may be specified in order. . . வயதிற்கு உட்பட்டவர்களுக்கு இந்த புரோபேஷன் ஆப் அப் பென்டர்ஸ் ஆக்ட் அப்ளை ஆகாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரமாகி விட்டது. மூன்று நிமிடங்களுக்குள் முடியுங்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். இதிலே குறுக்கீடு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நேரத்தை நீட்டித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லவில்லை. நான் சொல்வதைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். எல்லோரும் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும்மென்ற முறையிலேதான் சொன்னேன். கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய பேச்சை நிறுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமில்லை. 3 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : இன்றைக்கு இந்த தலைமைச் செயலகத்தில் முக்கியப் பணி என்னவென்றால், எனக்கு வந்திருக்கிற தகவல்படி சொல்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வரக்கூடிய கோப்புகளில் கிட்டத்தட்ட 12,400 கோப்புகளில் 9,000-க்கு மேல் மது பர்மிட்டுக்கு அனுமதி கோரி வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆக, இந்த அளவிற்கு மது பர்மிட் ஏராளமாக வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், அதே நேரத்திலே இன்னொரு பக்கத்தில் சட்டத்தை கடுமையாக்குகிறோம் என்று சொன்னால், என்னால் இதைப்பற்றி புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எனவே, இதைச் சற்று ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

அத்தோடு, மது மரத் தொழிலாளிகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதை நம்பி லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பிழைக்கிறார்கள் என்று. ஆனால், பொதுவாக அவர்கள் மரமேறி பதனீர் இறக்குவதிலே ஒரு மணி அல்லது இரண்டு மணி நேரம் அதிகமாக கழிந்து விட்டால், அந்தப் பதனீர் சளிப்பு ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அதேபோல் கொஞ்சம் சுண்ணாம்பு குறைவாக இருந்தாலும் சளிப்பு வந்துவிடுகிறது. அப்படி சளிப்பு வந்துவிட்டால், அது மதுவாகக் கருதப்படும். ஆகவே இக்கூ

1979 மார்ச் 9] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

சட்டத்தினால் சாதாரண மது மரமேறும் தொழிலாளர்கள் தண்டிக்கப்படக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு. இந்த பதனீரைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, ஒரு மணி அல்லது இரண்டு மணி நேரம் கழிந்த பிறகு அவர்கள் வாயை ஊதச் சொன்னால், நிச்சயமாக மது வாடைதான் வரும். இதையெல்லாம் எப்படி கண்டுபிடிக்கப் போகிறீர்கள்? ஆனால், உண்மையிலேயே அவர்கள் மது அருந்தவில்லை. ஆனால் இரண்டு மணி நேரம் கழித்து ஊதச் சொன்னால் அவர்கள் தண்டனைக்கு ஆளாக்கப்பட வேண்டிய நிலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-10]

ஆக மதுமரத் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கை பாழாகப்போகிறது. அவர்கள் மிகச் சாதாரண மக்கள். இச்சட்டத்தை அமல்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏராளமான பணம் விரயம் செய்யப்படுகிறது. மூன்று விதமான போலீஸ்துறையை உருவாக்கப் போகிறோம் என்றும், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்காக தனிப் போலீஸ் பிரிவை அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆக்க பூர்வமான திட்டங்களுக்குப் பணத்தைச் செலவழிக்காமல் இப்படி பணத்தை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண மக்களுக்குத் தேவையில்லாத இந்தச் சட்டத்தை, அமல்படுத்த முடியாத சட்டத்தை அமல்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு ஏராளமான அரசாங்கப் பணத்தை விரயம் செய்வது எந்த விதத்தில் நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டில் பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன.

சட்டம் இருந்தாலும் கூட பினாமி நிலங்களை எடுக்க முடியாத அளவில் சட்டம் காகிதத்தில் இருக்கிறது! பொதுவாகச் சொல்வார்கள்—சர்க்கரை என்று காகிதத்தில் எழுதி வைத்துக் கொண்டு நக்கினால் நிச்சயமாக இனிக்காது. பினாமி நிலங்களை எடுக்கப் போகிறோம். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலியை அமல்படுத்தப் போகிறோம், தொழிலாளர் நலனுக்காக இந்த அரசு இருக்கிறது. என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். நடைமுறையில் டி.வி.எஸ். குடும்பங்களுக்குத் துணை போகக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சட்ட முன்றறிபவடிவைப் ப் பேசுங்கள். பிரச்சினையை விட்டுவிட்டு எங்கோ பேசுகிறீர்கள்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : நாட்டிலே பல்வேறு பிரச்சனை இருக்கிறபோது திசை திருப்புகிற பிரச்சினையாக இது இருக்கிறது. இப்படி திசை திருப்பும் சட்டத்தை நிச்சயமாக வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இதைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி அமரிகிறேன்.

[1979 மார்ச் 9]

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாமன்றத்தின் முன்னால் விவாதத்தில் இருக்கிற, ஏற்கனவே கவர்னர் அவர்களால் அவசரப் பிரகடனம் மூலம் சட்டமாக்கப் பட்டு இப்போது ஜனநாயக முறைப்படி சட்டமாக்கும் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற அனுமதித்ததற்காக நன்றி.

மதுவைப் பற்றிப் பலவிதமான கருத்துக்களை மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். எங்களது கட்சியைப் பொறுத்தமட்டில் இது ஒரு நல்ல கொள்கை, வரவேற்கத்தக்க கொள்கை என்பதை முதலில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கொள்கையளவில் இது மிகச் சிறந்தது என்று பாராட்டலாம். கடந்த காலத்தில் இருந்த மூதாதையர்கள் சொல்லுகிறபோது இதைப் பஞ்சமாபாதகங்களில் ஒன்று என்று கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த காலத்திலேயே மது அருந்தும் பழக்கம் இருந்திருக்கிறது. தெய்வ நம்பிக்கையுடையவர்கள் யாகங்களைச் செய்கிறபோது மதுவை பயன்படுத்தியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஓரளவு விமிடெட்கன்சம்ஷன் இருந்திருக்கிறது. கடந்த கால சமுதாய அடையித் தவறு செய்கிறவர்களுக்கு மக்கள் மன்றத்தில் அவர்களை நிறுத்தி கொலை போன்ற கடுமையான குற்றங்கள் செய்தவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து மூலம் கடுமையான தண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நீதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மது அருந்துவது ஓரளவு அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் தவறு செய்கிறவர்களுக்கு என்னென்ன தண்டனை என்று வரம்பு அந்தக் காலத்தில் இருந்தது. ஆகவே, பஞ்சமாபாதகங்களில் ஒன்றான இந்தக் குடிப்பழக்கத்தை நிறுத்துவது சிறந்தது, பாராட்டத்தக்கது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் “இஸ் இட் பிராக்டிகலி பாசிபிள்” என்ற கேள்வியை எழுப்பி நடைமுறைக்கு உகந்தது அல்ல என்ற நிலையை உணர்ந்து மாமன்ற உறுப்பினர்கள் மிக வேதனையோடு இதை எதிர்த்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகிறபோது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் படத்தைப் பார்த்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இங்குள்ள தலைவர்களின் படங்களைப் பார்த்திருந்தால் அவர்களுடைய பேச்சின் வேகத்தைக் குறைத்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் “ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்” என்ற மகோன்னதமான தத்துவத்தை பூர்த்தி செய்ய வந்த ஞானியாக வாழ்ந்தார்கள். கடைநிலையல் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கை கடைத்தேற வேண்டுமென்றால் மதுவிலக்கு அவசியம் என்ற கருத்தை அவர்கள் ஆதரித்தார்கள் என்பதை நினைவுகூர்ந்து இருந்தால் மிகக் கடுமையான வேகத்தைக் காட்டாமல் குறைத்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

1979 மார்ச் 9]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

அந்த அளவிற்கு அவர்கள் கட்சி ரீதியாக எதிர்க்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் கருத்து எதுவாக இருந்தாலும், நடைமுறையிலே சிக்கலாக இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள், வரவேற்கிறோம். ஆனால் இதிலே இருக்கிற சிக்கலையும் அத் தனை கட்சிகளும் எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கின்றன. ஏன் என்றால் எல்லோருமே உத்தமர்களாக, காந்தியாக, அண்ணாவாக, தேவர் திருமகனாக இருக்கிறார்கள் என்று நாம் ஒப்புக் கொள்வதற்கில்லை. எல்லாத் தலைவர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். சமுதாயத்திலே இருக்கிற தவறுகளைக் குறைப்பதற்கும், சமுதாயத்திலே ஒரு பொருளாதார வளர்ச்சியை உருவாக்குவதற்கும் இது அடிப்படையாக அமையும் என்ற நல்ல தத்துவத்தை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் கூட நடைமுறையிலே கீழ் மட்டத்திலே உள்ளவர்கள், குடிப்பழக்கத்திலே உள்ளவர்கள், மதுவகைகளை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் வறுமையின் காரணமாகவோ அல்லது பழக்க தோஷத்தின் காரணமாகவோ அதைச் செய்கிறார்கள். ஆகவே எந்த மக்களின் நன்மைக்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதோ அந்த மக்கள், அதே மக்கள் கூட இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்கவில்லை என்பது நிதர்சனமான உண்மை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

அந்த முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்குப் பதிலாக இந்தச் சட்டத்திலே அதிகமான கடுமையான தண்டனையைக் கொடுக்கக்கூடிய பிரிவுகள் இருக்கின்றன. முன்னாலே 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் அபராதம் கட்ட வேண்டுமென்றிருந்த நிலை இப்போது 6 மாதம் சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே மாற்றப்படுகிறது என்றால் அவர்களின் குடும்பங்கள் என்ன ஆகும் என்று கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தந்தை ஸ்தானத்திலே இருப்பவன், தன்னுடைய குழந்தை படிக்க வேண்டுமென்பதற்காக பிரம்பை எடுத்து அடிப்பானே தவிர உலக்கையை எடுத்து அடிக்க மாட்டான். உலக்கையை எடுத்து ஒரு போடு போட்டால் மண்டை உடைந்துவிடும், அதனால்.....

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் எங்கள் கட்சியின் சார்பாகப் பேசிய திரு. ரகுமான் கான் அவர்களும் சொன்னார்கள். உலக்கையால் அடிக்க வேண்டாமென்ற கருத்தைத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். நாங்கள் மதுவிலக்கிற்கு எதிரிகள் என்ற கருத்தையும் நாங்கள் சொல்லவில்லை. திரு. கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் அண்ணா படத்தை பார்த்துக் கொண்டே பேசினார்கள் என்று சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்கள் படத்தை இங்கே வைத்தே நாங்கள்தான்.

[1979 மார்ச் 9]

திரு. கே. கந்தசாமி : கலைஞர் அவர்களுடைய உணர்வை நான் பாராட்டுகிறேன். அண்ணா அவர்களுடைய படத்தை வைத்து மாத்திரம் அல்ல, அவர்களுடைய பல கொள்கைகளை நிறைவேற்றினார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அந்தக் கொள்கையை அவர்கள் எதிர்க்கவில்லை, ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

பெரியார் பற்றி நான் சொல்லவில்லை, அவர்கள் கள்ளையும் குடிக்கச் சொன்னார்கள். பெரியார் நூற்றாண்டுவிழா கொண்டாடப்படுகிற இந்த நேரத்திலே கள் குடித்தால் என்ன என்று கேட்பது மதுவிலக்குக் கொள்கைக்கு ஒப்புடையது ஆகாது என்ற காரணத்தால் நான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தையே இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நீதிபதியாக இருந்தவர் மட்டுமல்ல, நடைமுறையிலே சிறந்த வழக்கறிஞராக இருந்தவர், மக்களின் கஷ்டங்களை நன்கு உணர்ந்தவர். அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இம்பிளிகேஷன்ஸ் ஆப் தி லாவைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 4 (1) பி என்பது, மேன்யுபேக்சரிங், அதாவது உற்பத்தி செய்கிறவர்களைப் பொறுத்து வைத்திருக்கிறார்கள், அது இப்போது நான்-பெய்லிங் அபன்ஸாக ஆகிறது, அந்த வாடை அடித்தாலே அவரும் அபன்ஸின் கீழே வந்துவிடுகிறார். இங்கே தம்பி, பொதுவுடமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. கிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னது போல் பதநீரைக் குடித்தால் கூட, நீராகாரத்தைச் சாப்பிட்டால் கூட, சாராய கேஸ் கிடைக்காத போலீஸ்காரர் அவனை உதைச் சொல்லி பிடித்துச் சென்றுவிடலாம். பிறகு டாக்டர் சர்டிபிகேட் வாங்கி இவன் டிபன்ஸ் போட வேண்டும்.

It is presumed that all citizen are innocent, unless otherwise they are proved to be guilty in a Court of Law. Unfortunately the position now is quite contrarily changed may be with good intention to reform the society.

சமுதாயத்திலே உள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் நிரபராதிகள் தான், குற்றவாளிகள் என்று அவர்கள் நீதிமன்றத்திலே நிரூபிக்கப்பட்டாலொழிய இதுதான் சட்டம். ஒருவர் குடித்து இருக்கிறார் என்று போலீஸ்காரர் சொன்னால் குடிக்கவில்லை என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அந்தக் கைதியினுடையதாக இருக்கிறது, இது ரொம்பப் பாதகமான சட்டம்.

The onus of proof lies on the accused is quite contrary to law and legal practice. Therefore, I request the Hon. Minister for Law to reconsider this and put it in order according to the procedure in vogue.

1979 மார்ச் 9]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[பிற்பகல் 1-20.]

ஆகவே, அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். எல்லாமே நான்-பெயிலபிலாக இருக்கிறது. இது ரொம்ப சீரியசான விஷயம். சாதாரண ஆட்கள் பெயிலில் வர முடியாது. எனவே, சட்டம் மட்டும் இருந்து விட்டால் போதாது. இலஞ்சம் வாங்கக் கூடாது, திருட்டு, களவு, கொலை செய்யக் கூடாது, கலப்படம் செய்யக்கூடாது என்று எத்தனையோ சட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அத்தனையும் இன்கிரீஸ் அண்ட் மல்பிபிளை ஆகிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. லார்ட் ஜீசஸ் சொன்னதுமாதிரி, மனித உற்பத்தியின் செல்வத்தைப் பெருக்கட்டும் என்று ஏசு சொன்னது மாதிரி இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டம் மல்பிபிளை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, சட்டத்தால் மட்டும் திருத்திவிட முடியாது. இதற்கு மக்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். சர்வ கட்சியினரும் மனத்தை மாற்ற வேண்டும். ஆகவேதான் நான் இதைச் சொன்னேன். இதைப் பற்றிப் போதிக்கின்ற முறையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். எத்தனையோ விழாக்களிலே “ஷோ” கொண்டு வருகிறார்கள். அசிங்கமாக இருக்கிறது. இந்த சினிமாக்களிலே “ஹாப் நேக்ட்”, “குவார்ட்டர் நேக்ட்” ஆக வருகிறது, ரொம்ப வேதனையாக இருக்கிறது. சென்சார் இவற்றை எப்படித்தான் அனுமதிக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. டாக்டர் மொரார்ஜி அவர்கள் காந்தியடிகளின் சொந்தப் பிள்ளை மாதிரி இருக்கிறார்கள். பள்ளிகளில் படிக்கின்ற பிள்ளைகள் கெடுவதற்கு இதுதான் காரணமாக இருக்கிறது. இராஜாஜி போன்றவர்கள் இருந்தால் நிச்சயமாகச் சொல்லியிருப்பார்கள், இது தப்பு. இப்படிப்பட்ட சினிமாவே வேண்டாமென்று சொல்லியிருப்பார்கள்.

கள்ளச் சாராயம் விற்பது, மதுக் கஷாயம் காய்ச்சுவது போன்ற தீமைகளைப்பற்றி மக்களிடத்தில் சொல்ல வேண்டும். இதனால் உடலுக்கு எவ்வளவோ தீங்கு ஏற்படுகிறது. வேலம் பட்டை, அழகிய பொருட்கள், இன்னும் சில இடங்களில் யூரியாவைக் கூடப் போட்டுக் காய்ச்சுகிறார்கள். அதை நாம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ அனுமதிக்கிறோம். அதே நிலையில் மனித சமூகத்தைக் காப்பாற்றவும் முயற்சிக்கிறோம். இது தீமை என்று பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். இதற்காகப் படங்களைப் போடுங்கள். அதைப் பள்ளிக்கூடங்களிலே காட்டுங்கள். பொது விழாக்களிலே அவைகளைக் காட்டுங்கள். இவ்வாறு மதுவின் தீமையைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்யுங்கள். அதன் மூலம் மக்கள் மனத்தில் மாற்றம் ஏற்படும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போன வாரம் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். தம்பி முத்தையாவின் தொகுதியான சேடப்பட்டி தொகுதியில் ஒரு கிராமத்தில் 91 பேர் மொடா

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 9]

மொடாவாகப் பெரிய பாணைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். போட்டோ கிராபர்கள் எல்லாம் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள்—பஞ்சாயத்துத் தலைவர் சொல்லவில்லை, அவர் தலைமையிலே வந்தவர்கள் சொன்னார்கள்—நாங்கள் பல்லாண்டு தண்டனை அடைந்திருக்கிறோம். சாராயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தோம், ஆனால் இன்றைக்கு முதல்வரவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், இனி சாராயத் தொழிலில் ஈடுபட மாட்டோம் என்று சபதம் எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதைப் படம் எடுக்கவில்லை, அதைப்பற்றி ரேடியோவிலே சொல்லவில்லை, பத்திரிகைகளிலே அது பற்றி வரவில்லை. ஒரு பெண்மணியின் குடுமியைப்பிடித்து இழுத்தால் அதைப்பற்றிப் போடுகிறார்கள். ஆனால் நாட்டுக்கு நன்மை தரக்கூடிய இத்தகைய செய்திகள் மக்களுக்குப் பரப்பப்பட வேண்டும். நாளைக்குக் கலைஞர் வரலாம், அல்லது நாளைக்கு சங்கரய்யா வரலாம். ஆனால் சமுதாயப் பொறுப்பு என்பது தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இருக்கிறது. நாம் சமுதாயத்தைக் காக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இளம் சந்ததியினரை வாழ வைப்பதற்காக அரசு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல குழந்தையைப் பிரம்பால்தான் அடிக்க வேண்டுமே தவிர, உலக்கையால் அடிக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள். மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் 82-வது விதியின் கீழ் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க இருக்கிறார்கள். எனவே, நேரம் இல்லை, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி : “மார்ச்சுரி” யில்—பிரேதக் கூடங்களில்—அதை அறுப்பவர்கள் தீய வாடையில் இருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்து விடுங்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு அவுன்ஸ் கொடுத்து படுத்திருந்துவிட்டு வாருங்கள் என்று சொல்லலாம். எனவே, அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் விதி விலக்கு வேண்டும். காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் செய்கின்ற தொழில் பயங்கரமாக இருக்கிறது, மூன்று நாட்கள் ஆகிய அமுகிய பிணத்தை போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்த பொழுது நானும் கூட இருந்தேன். அது மிகவும் பயங்கரமாக இருந்தது. நான், அணு அணுவாகச் செத்த பிரேதங்களைக் கூடப் பார்த்து இருக்கிறேன். ஆனால் இதைப் பார்த்தப் பிறகு என்னால் ஒரு வாரம் சாப்பிட முடியவில்லை, தூங்க முடியவில்லை. எனவே, அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கின்றவர்களுக்கு இதில் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். அதே போல் நோயாளிகளுக்கு, “டீம் ஆப் டாக்டர்ஸ்” போட்டு, புரொசீஜர் டிபிகல்ஷஸ் இல்லாமல், கரப்ட் ப்ராக்ஷஸ் இல்லாமல்

When you consider fit cases for granting liquor permits, you can grant.

1979 மார்ச் 9]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

அந்த அளவிற்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டும். இதற்காக அரசு நான் சொன்ன கருத்துக்களைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

(7) அறிக்கை அளித்தல்.

விவசாயிகளுக்கான மின் சலுகைகள் குறித்து அமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து பேரவை விதி 82 இன் கீழ் மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே, 7—3—1979 அன்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி தலைவர்கள் கொண்டு வந்த விவசாயிகளுக்கான மின் துண்டிப்பு சம்பந்தமான ஒத்திவைப்புத் தீர்மான விவாதத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அனைத்துக் கட்சியினரையும் விவசாய சங்க பிரதிநிதிகளையும் கலந்து ஆலோசிப்பதென அவைக்கு அறிவித்தார். அதற்கேற்ப நேற்றைய தினம் (8—3—1979) அனைத்துக் கட்சி பிரதிநிதிகளுடனும், விவசாய உச்ச மட்டக் குழுவின் பிரதிநிதிகளுடனும் கலந்துரையாடப் பெற்றது. அப்பொழுது மின் கட்டண பிரச்சினைகள் 10—5—1978 அன்று விவசாய சங்கப் பிரதிநிதிகளுடன் பேசிய பொழுதே முடிவெடுக்கப்பட்டது என்பதையும் கூட்டுறவுக் கடன், வட்டி, கொள்முதல் விலை போன்ற மற்ற பிரச்சினைகள்தான் உச்சமட்ட குழுவின் பரிந்துரைக்கு அனுப்பப்பட்டது என்றும் தெளிவாக்கப்பட்டது. 10—5—1978 அன்று விவசாய சங்க பிரதிநிதிகளுடன் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தப்படும் மின்சாரத்துக்கு யூனிட் 1-க்கு, 16 பைசா என்பதை, பெரு விவசாயிகளுக்கு 14 பைசா என்றும் சிறு விவசாயிகளுக்கு 12-பைசா என்றும், மீட்டர் வாடகையை 5 ரூபாயிலிருந்து 4 ரூபாயாக குறைத்தும் முடிவெடுக்கப்பட்டது. இம்முடிவை எல்லோரும் ஒரு மனதாக வரவேற்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இந்த அடிப்படையில் உச்ச மட்டக் குழு பரிந்துரைக்கு அனுப்பப்பட்ட ஆய்வு வரம்பிலிருந்து மின் கட்டணம் பற்றிய கோரிக்கையும் அப்போதே நீக்கப்பட்டுவிட்டது.

அரசுக் கடன், கூட்டுறவுக் கடன் அவைகளின் மீதுள்ள வட்டி, அபராத வட்டி ஆகியவைகள் குறித்து உச்சமட்ட குழுவின் பரிந்துரை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத்தகைய பரிந்துரைகள் அரசுக்கு கிடைக்கும் வரை ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகளில் அரசு ஈடுபடாது என்பதை ஏற்கெனவே அறிவித்த தோடு மட்டுமல்லாமல் இப்போதும் வலியுறுத்துகிறோம்.